

Slovo kazatele úvodem

Vážení sourozenci v Kristu,

dostáváte do rukou, a také v elektronickém vydání na webových stránkách, Sborové listy 4/2016. Od minulého vydání se toho mnoho událo. Slavili jsme velikonoční svátky a také svátky svatého Ducha. Tímto slavením jsme se dostávali až k samému jádru Kristova evangelia. Rádi jsme mezi sebou vítali také hosty, kteří se zúčastnili jednotlivých shromáždění. V květnu byla dokončena vizitace našeho sboru, kterou uskutečnili předseda Rady Daniel Fajfr a pražský senior Robert Hart.

V květnu proběhla očekávaná konference Církve bratrské, která se konala v krásném zámku v Hradci nad Moravicí. Tato konference se velmi dotýkala našeho sboru a to nejen různými konferenčními návrhy. Především se uskutečnila očekávaná volba předsedy Rady CB. Jedním ze dvou kandidátů byl námi zvolený kazatel Bronislav Matulík. K této kandidatuře bratři dalo naše staršovstvo plnou svobodu a rozhodlo se tak nadřadit celocírkevní potřeby nad sborové. Cele jsme tuto záležitost svěřili Pánu Bohu a také jsme našim delegátům na konferenci dali plnou svobodu pro anonymní hlasování. Protože konference zvolila druhého kandidáta Davida Nováka, znamená to, že naším sborem zvolený kazatel Matulík může od 1. září 2016 nastoupit do našeho společenství jako správce sboru. Tím bylo pro něj, jeho rodinu i pro nás, ukončeno delší období nejistoty. Hned po konferenci se naše staršovstvo pustilo do příprav příchodu nového kazatele. Společně s hospodářskou radou připravujeme menší rekonstrukci kazatelského bytu v Soukenické.

Modleme se za příchod a zapojení nového služebníka do společného díla! Jana Matulíková byla zvolena konferencí za tajemnici Odboru pro manželství a rodinu. To znamená, že bude mít ½ pracovního úvazku v Radě CB. Druhou polovinu jejího úvazku zajistí náš sbor a sestra Jana se stane pastorační asistentkou. Bude se věnovat zvláště pastorační manželství a rodin. Toto zaměření vnímáme se staršovstvem jako velmi potřebnou oblast v našem sboru.

Během června se ještě uskuteční program Noci kostelů (pátek 10. 6.). Těšíme se na hosty a poutníky této noci. Určitě by nebylo vhodné, aby pozvaní našli sborovou budovu prázdnou. Z tohoto důvodu prosíme o Vaši účast a spolupráci.

Rychle se blíží konec školního roku a tím i doba prázdnin. Mnozí vyhlížíme chvíle odpočinku a čerpá-

ní nových sil. Blíží se také sborová dovolená, která nám umožní pobývat spolu více, než jen při jednotlivých sborových setkáních. Společný pobyt je mimořádnou příležitostí poznat více druhé lidi, učit se z jejich zkušeností a společně otvírat Boží slovo. Věřím, že nikdo z přihlášených nebude litovat, protože týdenní společenství věřících je velkou duchovní výzvou.

Díky všem, kteří se v tomto školním roce zapojovali různými způsoby do služby, modlili se, podporovali sbor finančně! Prosim, abyste ve své službě ještě hojněji pokračovali v příštím školním roce a naplňovali tak odkaz a svěřené poslání našeho Pána Ježíše Krista!

At' Vás všechny provází požehnání Hospodinovo!

Pavel Černý

Bud' vůle tvá

Tři zkušenosti kazatele Bronislava Matulíka s poznáváním Boží vůle

Pán Ježíš Kristus vede své následovníky k hledání Božího království, k poddávání vlastní vůle Boží vůli, k nesení kříže, a tedy k umírání vlastním ambicím, žádostivostem a představám. To nebývá nikdy snadné, ale zvláště obtížné je to tehdy, když člověk neví, která cesta je správná.

Na břemeno rozhodování mě upozornil už v mých patnácti letech můj strýc a bývalý člen staršovstva soukenického sboru Jan Cvrček: „Nikdo nikdy nic za tebe nerozhodne, ani Pán Bůh ne. Všechno si budeš muset rozhodnout sám.“ A tak se tedy rozhodují, jak nejlépe umím, i v oblasti služby sborům v církvi. Nyní v tom mám již třetí zkušenost.

Zázračné potvrzení pět minut po dvanácté

Rada Církve bratrské se mě v 90. roce minulého století zeptala, zda jsem ochoten jít, kam mě církev pošle. Odpověděl jsem, že ano. Předsednictvo mně slíbilo, že do roka mi řeknou. Neřekli. I začali jsme v brněnském sboru horlivě rozvíjet projekt založení druhého brněnského sboru v Králově poli. Byl jsem v tom velmi zapojován, ze strany kazatele i staršovstva jsme měli podporu, našli jsme si už i místo ke scházení, když tu teprve se ozvala Rada, že ale se mnou počítají do Trutnova a s mou službou v Brně nesouhlasí.

Nastal pro nás s manželkou i širší rodinu nesnadný zápas o to, zda opustit vlastní byt, práci a hlavně smysluplný projekt a poddat se vedení církve. Modlili jsme se a žádali také přátele, aby nás na modlitbách

podpořili. Kazatel Jan Urban mě v tom zápase povzbudil k odvaze po způsobu Abrahama opustit dům svého otce a vyjít za Hospodinem. Vzal jsem to vážně, a když jsme pak s manželkou udělali krok víry a rozhodli se, že do Trutnova půjdeme, i když jsem tam ještě neměl zajištěnou práci (měl jsem sloužit při zaměstnání), hned druhý den telefonoval tajemník Rady. Informoval mě, že britská organizace Slavic Gospel Association chce podporovat čtyři kazatele v Československu na místech, kde má vzniknout nový sbor, a já budu jedním z nich, čímž se vyřešil problém zaměstnání. Bylo to pro nás jako znamení a potvrzení cesty. Díky tomu jsme pak celých deset let sloužili s jistotou, že jsme si službu v Trutnově nevymysleli, ale Pán Bůh nás tam skrze církev poslal.

Zbaven strachu skrze Písmo

Po deseti letech přišlo pozvání do pražského sboru na Smíchově. Vyděsil jsem se hned z několika důvodů. Především do Prahy jsem se s rodinou nikdy nechtěl stěhovat, hlavní město bylo milé na návštěvy, ale nepříjemné k životu. Ještě větší starost mi však dělal Smíchov, sbor s nedobrou pověstí, se silným staršovstvem, které se s kazateli nemaže. Takové zvěsti přišly už v 80. letech do Brna a v 90. k nám do Východních Čech. Pane Bože, co mám dělat?! Modlil jsem se. Povzbuzen kazateli Pavlem Javornickým, Zdeňkem Vojtíškem i Pavlem Černým, přijal jsem pozvání k rozhovoru.

Vše proběhlo až závratnou rychlostí. Během jediné odpoledne a večera nám byl představen sborový dům, byt kazatele, absolvovali jsme s manželkou rozhovor se staršovstvem, kázal jsem na biblické hodině a po ní nám bylo sděleno, že nás oficiálně zvou ke službě!

Doma v Trutnově jsem se pak bezradně modlil a plný strachu a obav otevřel Bibli, rozhodl jsem se číst knihu Deuteronomium. A hned v první kapitole ke mně Pán Bůh promluvil skrze Mojžíše. Ten vzpomínal, jak přivedl Izrael na hranice zaslíbené země, ale oni pro strach z obrů Anákovců a z velkých opevněných měst dovnitř nevstoupili, což byl hřích, načež Pán Bůh Izrael čtyřicet let trestal a vychovával na poušti. Položil jsem si otázku, zda existuje ještě nějaký jiný důvod nejet do Prahy (toho velkého opevněného města) a na Smíchov (kde jsou ti obři v podobě silných osobností ve staršovstvu), než je strach. Na nic jsem nepřišel. Načež mě Duch svatý strachu zbavil, já jsem pozvání přijal a doposud žijeme s rodinou v Praze a na Smíchově pokojně, i když samozřejmě ne všechno bylo jednoduché.

Církev a Pán Bůh rozhodne

Dvakrát se mě kolega Pavel Černý ptal, zda bych nepřijal povolání sloužit v Soukenické, dvakrát jsem to odmítl. Byly k tomu rozumné důvody, vykonával jsem tehdy službu šéfredaktora časopisu BRÁNA, což se nedalo dělat než ze Smíchova, a neměl jsem žádné

indicie, proč odcházet ze sboru. Když se však po dalším roce zeptal potřetí, řekl jsem ano, protože jsem porozuměl, že pro Smíchov i pro mě bude moudré změnit místo působení.

Třikrát jsem se sešel se soukenickým staršovstvem, také i s manželkou jsme staršovstvo navštívili, a všechno srozumitelně, pokojně a velmi jednoduše až logicky směřovalo k tomu, přijmout kandidaturu za kazatele. Samozřejmě jsme se za to modlili, čekali a doufali, že Pán Bůh opět nějakým mimořádným způsobem potvrdí, nebo vyvrátí toto naše směřování a rozhodování. Nic zvláštního se ovšem nedělo, ale protože vím, že Pán Bůh mnohdy jedná i způsobem prostým a nezáračným, přijal jsem rozhodnutí členského shromáždění, které mě zvolilo za kazatele. Před námi byl už jen rok čekání, kdy se přesuneme na Soukenickou.

Když tu do toho nečekaně vstoupila Církev bratrská s předvolbou nového předsedy a s mými nominacemi. Pro mě to neznamenal zpochybnění cesty na Soukenickou, ale musel jsem se ptát Pána Boha, zda mě On nechce přesměrovat jinak? Konzultoval jsem situaci s kazateli Pavlem Černým a Bronislavem Kaletou, s předsedou volební komise Milanem Letem, jakož i s předsedou Rady Danielem Fajfrem a tajemníkem Petrem Grulichem.

Především však jsem se v lednu sešel se staršovstvem soukenického sboru. Potvrdil jsem jednoznačně a nezpochybnitelně, že se budu loučit se Smíchovem 5. června 2016 a stěhovat na Soukenickou na konci srpna, ale že do toho najednou vstoupila nová neočekávaná okolnost. Hovořili jsme spolu, modlili se a pro mě to byla nezapomenutelná duchovní zkušenost. Sestra a bratři jasně vyjádřili, že církev není naše, ale Kristova, upřednostnili zájem celé církve před zájmem vlastního sboru. Povzbudili mě tím, abych se nebál kandidaturu přijmout, a od té chvíle jsme se po celé čtyři měsíce nemodlili jinak, než „Bud' vůle tvá.“

S manželkou jsme tuto nechtěnou komplikaci přijali paradoxně s velikou vděčností a radostí, neboť nám najednou bylo jasné, že nás Pán Bůh nad vši pochybnost skrze celou církev potvrdí na Soukenickou, anebo nás přesměruje jinak. Moje kandidatura proto nebyla snahou vyhnout se Soukenické, ale naopak přijmout potvrzení Božího směřování pro nás. O to více se nyní těšíme na společný život s vámi v čase, který nám Pán Bůh dopřeje.

Bronislav Matulík

Křestní shromáždění

V neděli 10. dubna odpoledne jsme se sešli v modlitebně šeberovského sboru ke křtu ponořením bratru Ondřeje Hanuše, Samuele Trávníčka a Tomáše Vovse.

Bylo

- 20. 3. Výroční členské shromáždění
- 21. 3. Den postu a modliteb, setkání se staršovstvem
- 23. 3. se narodila manželům Tereze a Vojtovi Šimovým dcera Evelin
- 24. 3. Sederová večere ve Velkém klubu
- 25. 3. dopolední Velkopáteční shromáždění - celopražské shromáždění s kázáním předsedy Rady CB a Ekumenické rady církví Daniele Fajfra, a s písněmi skupiny Shirim Ashirim
- 25. 3. večerní Velkopáteční shromáždění se svatou Večeří Páně
- 27. 3. ranní modlitby a písně na Letné v 6:36 h
- 28. 3. Velikonoční sborový výlet do Neveklova
- 30. 3. - 3. 4. Legoprojekt v Kralupech (odkaz na video je <http://goo.gl/wjZRLe>)
- 3. 4. první ze série setkání manželských dvojic v Neveklově
- 7. 4. společná celopražská mládež v Soukenické
- 8. 4. zahájení vizitace našeho sboru
- 10. 4. křestní shromáždění na Šeberově (Ondřej Hanuš, Samuel Trávníček, Tomáš Voves)
- 23. 4. se manželům Marcele a Radanovi Švrčkovým narodil syn Jasoň
- 1. 5. profesionální tlumočení shromáždění do znakové řeči pro neslyšící (vpředu v sále u klavíru)

- 1. 5. rozloučení s Jeffem a Lisou Griffithovými v souvislosti s jejich návratem do USA a poděkování za jejich službu
- 1. 5. křest sestry Hany Paterové a přijetí nově pokřtěných do sboru
- 8. - 10. 5. akce dorostu – lom Soví ráj u Malé Ameriky
- 15. 5. vizitační členské shromáždění
- 15. 5. celopražské svatodušní shromáždění se službou br. Roberta Harta a pěveckých sborů ze Smíchova, Soukenické a Žižkova a s doprovodem hudební skupiny ze Šeberova
- 16. 5. se manželům Janě a Matyášovi Šimovým narodila dcera Noemi
- 16. - 24. 5. burza oblečení, knih a hraček
- 20. - 21. 5. Konference CB v Hradci nad Moravicí
- 22. 5. byl přijat v Neveklově za plnoprávného člena sboru nově pokřtěný Samuel Trávníček
- 22. 5. společný oběd mládeže v Soukenické
- 25. 5. diskusní večer: Soužití křesťanů a muslimů v budoucí Evropě (Tomáš Halík a Dan Drápal)

Připravujeme

- 6. 6. Den postu a modliteb za probuzení ve sboru, v 18 hodin modlitební setkání se staršovstvem
- 10. 6. Noc kostelů v našem sboru
- 11. 6. promítání filmu Ježíš a evangelizace v Kralupech
- 12. 6. výlet dětí a rodičů se společným obědem
- 1. 7. začíná tábor dorostu
- 16. 7. svatba Lukáše Berana a Pavly Knotkové (v Táboře)
- 23. 7. - 30. 7. sborová dovolená (hotel Semerink, Jizerské hory)
- 4. 9. zahájení školního roku a požehnání prvňáčkům
- 2. 10. instalace bratra kazatele Bronislava Matulíka na místo správce sboru v Soukenické (sborový den)
- 9. 10. návštěva dětí z Teen Challenge

Soužití křesťanů a muslimů v budoucí Evropě

Ve středu 25. května 2016 se v modlitebně Sboru Církve bratrské v Praze 1 – Soukenické ulici, uskutečnila veřejná diskuse na horké téma. Předmětem bylo dnes ve společnosti kontroverzní soužití s muslimy. Toto téma rozděluje odborníky, veřejnost, ale musíme přiznat, že také křesťany. Projevuje se obava z rostoucího počtu muslimů v Evropě vzhledem k migrační vlně a stoupající demografické křivce muslimské populace. Klub Samaří sboru Církve bratrské v Praze 1 a Institut Williama Wilberforce společně

připravily diskusi a pozvaly známé křesťanské osobnosti – prof. Tomáše Halíka a pastora Dana Drápal. Moderátorem byl místní kazatel a předseda Institutu Williama Wilberforce Pavel Černý.

Modlitebna se zcela zaplnila několika stovkami posluchačů, kteří přišli z různých církví, ale zastoupení byli také muslimové a přítomna byla i křesťanská rodina z Iráku, která do naší republiky přišla prostřednictvím Generace 21. Každý z panelistů dostal na úvod možnost delšího úvodního slova ke zmíněné problematice. Pater Halík rozvinul svoji koncepci soužití s muslimy na základě vzájemného respektu a dodržování daných pravidel soužití. Zmínil také svůj pohled na společné kořeny „abrahámovských“ náboženství, kdy Alláh islámu je jiným vyjádřením Boha Stvořitele. Jak se později ukázalo, tak to bylo některými přítomnými nelibě nesené a patrně nepochopili, že se tato otázka netýká božství Ježíše Krista a že nebylo vůbec hovořeno o spáse v Kristu. K otázce, zda mají křesťané a muslimové stejného Boha, přišlo nejvíce písemně vyjádřených otázek a komentářů. Abychom neutekli od hlavního tématu, slíbil moderátor pokračování studia této konkrétní problematiky na stejném místě 21. 11. 2016, kdy přijede do Prahy prof. Christina Schirmacher z univerzity v německém Bonnu, která je přední křesťanskou odbornicí na islám. V rámci zmíněného teologického fóra budou tyto otázky o jednom Bohu otevřeny.

Dan Drápal se projevil ve svém příspěvku méně optimistický ve věci možného soužití. I při respektu k muslimům připustil větší míru nebezpečí, které nespočívá jen v projevech a dalším nebezpečí islámského terorismu, ale také v deficitu křesťanských hodnot v Evropě. Naléhavou mu byla otázka integrace muslimů v Evropě, která se ve velké většině vzdala svých hodnot. Na oba diskutující následovaly kratší otázky, např.: Je islám reformovatelný? Musí každý muslim prosazovat v Evropě právo šaría? Nepředstavuje islám nebezpečí nové totality? Je naděje, že islám dokáže uplatnit a rozšířit určitou hermeneutiku při výkladu Koránu, aby se vyhnul textům vyzývajícím k násilí? Dokáže se islám vyrovnat s jiným postavením ženy v evropské společnosti? Neudělala Generace 21 chybu, když sem pozvala jen křesťanské rodiny? Ve střídavém zodpovídání těchto otázek byl většinou Tomáš Halík více optimistický a Dan Drápal zjevně opatrnější. I když to místy v pestrém auditoriu vřelo, oba diskutující zachovali klid a ve vzájemné úctě a bratrství se vyjadřovali k jednotlivým tématům. Pro zamezení polemiky, která by se nedala ve velkém množství lidí zvládnout, byly všechny dotazy umožněny pouze písemnou formou. Řada vybraných lístků obsahovala citáty z Koránu a bylo vidět, že je velký zájem o diskusi na toto téma.

Organizátoři místního sboru Církve bratrské a Institutu W. Wilberforce byli vděční, že bylo možné ožehavé téma otevřít, učit se o palčivých otázkách ho-

vořit a naslouchat jeden druhému. Několik méně u-kázněných účastníků, kteří přišli ne diskutovat, ale obviňovat druhé a soudit, se nakonec ztratilo v auditoriu s velkou většinou těch, kteří přišli své názory tříbit. Na začátku moderátor uvedl celý večer slovy z knihy Přísloví 18,13: „Odpoví-li kdo dřív, než vyslechl, toť pošetilost a hanba pro něj.“ Celý večer byl uzavřen společným vyslovením Modlitby Páně. Diskuse pak ještě pokračovaly v malých skupinách. Téma bylo otevřeno a nyní by bylo vhodné, aby následovaly rozhovory a diskuse nad jednotlivými otázkami. Dialogu se lidé musejí stále učit. Poděkování bratrům Tomáši Halíkovi a Danu Drápalovi bylo na místě, protože byli ochotni předstoupit se svými pohledy a dobře věděli, že ne vše bude přítomnými akceptováno. Pro ty, kteří by si chtěli diskusi vyslechnout ze záznamu, je na webu: http://cb.cz/praha1/listy/odkazy/audio/debata_souziti_krestanu_a_muslimu.mp3. Videozáznam je na <https://goo.gl/9PBLzG> a na stránkách Institutu Williama Wilberforce.

Pavel Černý

Bratři diskutující (D. Drápal vlevo a T. Halík vpravo)

Moderoval
br. Pavel
Černý
(uprostřed)

Plný sál při diskusi o soužití křesťanů a muslimů

Ohlédnutí za Velikonocemi v obrazech

Celopražské
dopolední
velkopáteční
shromáždění
-
plný sál

Celopražské
dopolední
velkopáteční
shromáždění
-
káže D. Fajfr

Svatá večeře Páně ve večerním shromáždění

Nedělní ranní modlitební setkání na Letné.

Velikonoční
výlet do
Neveklova
-
bohoslužba
díků

Velikonoční
výlet do
Neveklova
-
výcházka

Velikonoční
výlet do
Neveklova
-
závěrečné
opékání

Z Konference Církve bratrské

Příjezd a pátek dopoledne

Konference CB 2016 se konala v Hradci nad Moravicí. Samotná jednání probíhala v krásném prostředí Červeného zámku, kde bylo pro část delegátů zajištěno i ubytování a měli jsme zde i společné obědy a večere. Ostatní delegáti bydleli buď ve vedlejším hotelu v Hradci, nebo v hotelích v Opavě.

Hostitelským sborem byl sbor CB Opava, ale ve sborové modlitebně opavského sboru jsme nebyli. Opavští se o nás velmi pěkně starali: o přestávkách a po obědě i večeri měli připravené pití a pečivo, zajišťovali pořadatelskou službu, ozvučení sálu apod. Při páteční bohoslužbě nás doprovázela mládežnická skupinka při páteční večerní bohoslužbě úžasná dorostová skupina (moc se mi líbilo, s jakou vervou dorostenci hráli a zpívali). S opavským sborem jsme mohli sdílet společné obecenství při společném pátečním večerním shromáždění.

Kromě zpěvu s hudebními skupinkami se v průběhu konference zpívala i řada známých kancionálových písní. Na klávesy doprovázel bratr David Beňa.

Začátek konference byl v pátek v 10 hodin ráno, ale část delegátů přijela již ve čtvrtek večer, protože pro některé bylo místo konání konference značně vzdálené. (Ti, co přijížděli až v pátek ráno, museli většinou vyjždět v časných ranních hodinách.)

Konference začala společnou pobožností zakončenou večerí Páně. Kázání měl Petr Kučera na téma „Milující Bůh“. Tady je několik myšlenek z kázání:

Stále znovu jsme překvapeni skutečností, že se Pán Bůh rozhodl milovat hříšníky, i ty pod značkou CB. Tedy, že Bůh miluje člověka. Tři rozměry Božího milosrdenství:

1) Boží milosrdenství je trpělivé

Jeremiáš 31,3 „Hospodin se mi ukázal zdaleka: „Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství.“

2) Bůh je s námi

Izajáš 7,14 „Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh).“

3) Bůh se rozhodl zrcadlit svou slávu skrze nás.

Bohu se zalíbilo zjevovat svou slávu skrze nás. Korintským 3,16-17 „Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy.“

Boží láska je velká. Kristus nás očišťuje. Boží milování je stejné jako na počátku věků.

Po úvodní pobožnosti následoval pozdrav ze Slovenska a potom vzpomínky na zesnulé kazatele. V období od minulé konference byli do nebeského domova odvoláni bratři Tadeáš Staniek (1953 – 2015), Daniel Heczko (1958 – 2015), František Bolek (1928 – 2016), Stanislav Heczko (1929 – 2015), Miloslav Lachman (1929 - 2016). Po připomenutí těchto bratří následovalo krátké modlitební ztišení, ve kterém jsme vyjádřili vděčnost za jejich životy i službu.

Po obědě jsme pokračovali zprávou předsedy. Celá zpráva byla zveřejněna na webových stránkách CB: <http://portal.cb.cz/2016-zprava-predsedy-rady-pro-konferenci-cb>

Zpráva se zaměřila především na tři oblasti:

- *Nedostatek kandidátů pro volby do staršovstva:* důvody mohou být jak osobní, tak sborové. Z naznačených východisek mne zaujalo jednak to, že bychom měli vést intenzivnější modlitební zápas za povolání starších do služby, a jednak myšlenku systematické přípravy nových služebníků, ze kterých by mohli být potenciální starší sboru
- *Strídání kazatelů na sborech:* zpráva připomněla současnou praxi. (Diskuze se potom mírně dotkla toho, zda je tato praxe opravdu tak dobrá.)
- *Jazyk naší víry:* zamyšlení nad tím, jaké je napětí mezi různými způsoby vyjadřování naší víry a různými způsoby zvěstování.

V následné diskusi k této zprávě mimo jiné zazněla otázka, jaká jsou modlitební témata, která Rada CB

vidí jako nejdůležitější. V odpovědi zaznělo, že bychom se měli modlit za:

- vikariáty a vikáře,
- komunikaci se světem,
- areál Chvaly
- a abychom si nenechali zničit jednomyslnost o zásadních věcech.

Na rozpravu o zprávě předsedy navazovaly další zprávy.

Marta Skalická

Pátek odpoledne a večerní bohoslužba

Po dobrém pátečním obědě v krásné zámecké restauraci jsme pokračovali návrhy na ordinaci a udělení volitelnosti za kazatele CB.

K ordinaci byl navržen vikář Tomáš Cvejnar. Bratr pochází z Rychnova nad Kněžnou a je členem bysterského sboru. Po odchodu kazatele Romana Touška se začal více zapojovat do sborového dění a nakonec se rozhodl opustit své zaměstnání a plně se věnovat službě ve sboru. Po dokončení vikariátu ho staršovstvo v Bystrém a Rada CB doporučila Konferenci k ordinaci a ta mu také byla jednomyslně schválena.

K udělení volitelnosti za kazatele byl navržen kazatel Jan Talán. Bratr je původně kazatelem Jednoty Bratrské, ale po reorganizaci v JB vyvolané odhláškou od státu byl odvolán ze služby a nastoupil na vikariát v našem sboru v Horní Krupě. Bratrovi byla jednomyslně udělena volitelnost za kazatele CB.

Dále následovalo uvedení zprávy tajemníka CB a jednotlivých poboček církve (Dorostová unie, Diakonie, ETS, Brána). Ke každé proběhla krátká diskuze, jinak byly zprávy přijaty bez zásadních připomínek.

V případě Dorostové unie jsme za náš sbor uvedli naše znepokojení nad tím, že DU připravuje nové, výrazně změněné stanovy. Nebylo již možné podat návrh na konferenci, ale požádali jsme alespoň Radu CB o prověření této situace.

Dalším bodem byla zpráva ekonoma církve a přečtení revizní zprávy, která doporučovala zprávu k přijetí. Tato zpráva byla konferencí přijata. Z revizní zprávy účetnictví vyplynula ještě potřeba určit auditora pro rok 2016. Navrhovaná auditorská firma byla konferencí schválena.

Dalším bodem programu byla rozprava k činnosti Rady. Na některých konferencích byly připraveny témata dopředu, tentokrát byla diskuze ponechána na dotazech z pléna. V diskusi zaznělo několik témat:

- poděkování Radě za její službu
- senioráty a jejich užitečnost: Některé fungují velmi dobře, v některých oblastech nejsou využívány.
- Rizika naší církve:
 - o ve sborech i v církvi je málo misijních aktivit.
 - o Postupně odrůstá silná generace našich kazatelů z 90let a zůstává generační mezera.

Potřebujeme nové pracovníky a kazatele

Na závěr páteční konference jsme projednali i první blok návrhů. První dva návrhy se týkaly úpravy stávajícího Řádu, tak aby při letošní předstihové volbě do Rady CB byl spolu s předsedou a tajemníkem volen také místopředseda, se kterým počítá návrh nového řádu.

Po večeri proběhla společná bohoslužba, na kterou přišli i členové opavského sboru. Bohoslužbu uváděl bratr Petr Raus. Při písních nás doprovázela velmi mladá, a o to nadšenější a upřímnější dorostová skupina.

Kázání měl kazatel Roman Toušek na téma „Milující církev“. Zamýšlel se nad oddílem ze Starého zákona, kdy Abraham prokázal svou lásku Bohu tím, že šel ochotně obětovat svého syna. I nás Bůh vyzývá dát mu to nejdražší, co máme. Obětovat však znamená zničit nebo zahodit, ale dát to Bohu. A pokud skutečně Bohu neodepřeme to nejdražší (v případě církve například mladého pracovníka, kterého jsme si ve sboru vychovali), platí i pro nás a naší církve zaslíbení daná Abrahamovi:

- tvé potomstvo jistotně rozmnožím jako nebeské hvězdy a jako písek na mořském břehu
- tvé potomstvo obdrží bránu svých nepřátel
- ve tvém potomstvu dojdou požehnání všechny pronárody země.

Součástí bohoslužby byla také ordinace nového kazatele Tomáše Cvejnara. Během ordinace na bratra vkládali ruce všichni senioři církve a zazněli přímlyvné modlitby v češtině, slovenštině a polštině. Proběhlo

také udělení volitelnosti kazateli Janu Talánovi s přímlyvnými modlitbami za bratra a jeho službu.

Na závěr nás pozdravil i zástupce ekumeny, kazatel křesťanského sboru Opava, Jaroslav Šupík.

Po skončení bohoslužby jsme se rozešli do svých hotelů. Někteří delegáti bydleli přímo na zámku nebo v blízkém hotelu, pro ostatní bylo připraveno ubytování ve dvou hotelech v Opavě. Pro dopravu byly připraveny dva autobusy, které nás převezli rovnou před hotel a ráno opět zpět.

Ondřej Pavlíček

Sobota

V sobotu ráno většinu (nebo snad všechny) probudil budík časně z rána, především pak mladší část delegace ve složení Radoslav Novotný, Ondřej Pavlíček a já (Michal Calta), kteří jsme byli ubytováni v 15 km vzdálené Opavě. Snídaně začínala v 6:00 a o zhruba hodinu později jsme již byli nachystáni u autobusu a za krásného letního počasí jsme jeli zpět na místo konference, kde nás čekal nabitý program.

Už při příjezdu nejednoho z účastníků určitě napadlo, že by bylo příjemné hlasovat venku a ne být zavření v sále, nicméně nikdo to naštěstí nevzal vážně, všichni byli včas na svém místě a mohli jsme se po úvodní ranní bohoslužbě pustit do jednání.

Na druhý den bylo na programu čtení zpráv Komise pro Ústavu, Komise pro návrhy, Komise pro Řád, Komise pro aktualizaci Vyznání víry a zásad, dále pak zpráva Komise pro předstihovou volbu Rady a předstihová volba Rady samotná – pro většinu lidí jistě hlavní a nejdůležitější bod konference.

Vyzbrojeni zelenou hlasovací kartičkou jsme první sečetli počet hlasů v sále a následovala anonymní volba rady. Výsledky jsou patrně již všem jasné, konference odhlasovala, že pro příští volební období bude Předseda Církve bratrské bratr David Novák, místopředseda bratr Petr Raus a tajemník bratr Petr Grulich.

Dále následovala pauza na (výborný) oběd a kávu, které se mimochodem během celé konference vypilo určitě hodně a vstříc myšlenkou, že za pár málo bodů již budeme v autě na cestě domů jsme se pustili opět do jednání.

Na odpoledním programu byla rozprava a hlasování o konferenčních návrzích A1 až A9 (podrobnosti pro zvědavce je určitě dají vyčíst v konferenční brožůře, rozprava a hlasování o návrzích C1 až C4 (podklady pro podzimní společnou konferenci), výběr delegátů na Společnou konferenci (která mimochodem proběhla netypicky losem), hlasování o složení komisí a v závěru už pouze rekapitulace celé konference, kterou nám přečetli zapisovatelé. Poslední odhlasování, že souhlasíme se zápisem a po závěrečných modlitbách a oznámeních byl na programu jediný bod – jet domů. ☺

Michal Calta

Z hospodářské rady sboru

Děni v hospodářské oblasti života sboru bylo v uplynulých dvou měsících velmi intenzivní.

Museli jsme řešit řadu smluvních vztahů. V Kralupech bylo potřeba dořešit detaily smlouvy s Církví československou husitskou o pronájmu prostor pro nedělní setkávání. Již delší dobu probíhala jednání s organizacemi „Cesta domů“ a „Pro cestu“ o pronájmu prostor v přízemí předního domu v Soukenické. Podařilo se dořešit poslední detaily a smlouva začala platit od 1. června. V Neveklově řešíme smlouvy spojené s přeparcelováním pozemků v jižní části Neveklova, směny částí pozemků se sousedy a věcná břemena. První dvě verze smluv, které byly připraveny dalšími účastníky tohoto procesu v Neveklově, obsahovaly řadu chyb a nejasností, proto jsme se rozhodli nechat vypracovat nové verze spolehlivou advokátní kancelář.

V jednání je i uvolnění sborového bytu v Kralupech během prázdnin a jeho obsazení novým nájemníkem.

Rozhodnutí konference vneslo jasno i do situace kolem bytů v Soukenické. Kazatelský byt v zadním domě by měl být do konce prázdnin připraven pro rodinu Matulíkových. Je potřeba provést rekonstrukci topení, drobné úpravy a vymalovat. Manželé Andrewsovi se přestěhují do bytu v předním domě, který v polovině června uvolní Griffithovi. Tam je potřeba udělat částečnou rekonstrukci rozvodů elektřiny a řadu oprav v kuchyni a v koupelně. Ve špatném stavu jsou i dřevěné vnitřní dveře v bytě, řada z nich bude potřebovat důkladnou opravu.

V zadním domě by měla během prázdnin proběhnout zásadní rekonstrukce WC. Hospodářská rada podrobně projednávala rozsah rekonstrukce a výslednou podobu WC. Akce by měla začít v pondělí 18. 7. před sborovou dovolenou a skončit v sobotu, kdy sborová dovolená končí (30.7.). Přípravné práce na přívodech vody a odpadech začnou už v červnu. Probíhala i jednání s dodavateli a subdodavateli.

Samostatnou kapitolou je příprava akcí v Neveklově. Tou jednodušší je oplocení na jižní straně. Byla podána žádost o vyjádření na Stavební úřad Neveklov a současně požádání možní dodavatelé o nabídky.

Složitější akcí je oprava střechy původního objektu v Neveklově. Bude ji potřeba rozdělit do dvou etap. První bude vybudování chybějícího zpevňujícího věnce a výměna stropní konstrukce v prvním patře, druhá bude vlastní oprava střechy. Akce bude provedena dodavatelsky s tím, že bude potřeba mít k dispozici ubytování pro pracovníky firmy. Rozhodovali jsme se mezi pronájmem nebo částečným dokončením podkroví na „faře“, které bylo dokončeno do stádia hrubé stavby. Hospodářská rada se přiklonila k variantě dokončit v podkroví „fary“ koupelnu a WC, a v nejnětější podobě zprovoznit kuchyň.

Současné s tím řešíme i záležitosti spojené se sborovými budovami. Proběhla oprava varhan, připravujeme odklizení nepotřebného materiálu z prostoru za zadním domem a z půd, zabýváme se i problémem mokré stěny v malém klubu.

Aktuální finanční situace sboru v podstatě odpovídá odhadům předloženým na Výročním členském shromáždění, jen sbírky jsou o něco nižší (cca o 100 tisíc korun) než ve stejném období minulého roku.

Děkujeme za modlitební, praktickou a finanční podporu této oblasti života sboru.

Za HR Jan Němeček, hospodář sboru

Program týdne v našem sboru a KDO je KDO

Neděle:	8.45	zkouška zpěvu – smíšený sbor
	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	nedělní shromáždění našeho sboru po shromáždění je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý:	15.00	biblická hodina
	18.30	biblická hodina
Středa:	9.30	setkání maminek s dětmi
Čtvrtek:	16.30	setkání Awany
	18.00	setkání mládeže
Pátek:	16.00	setkání dorostu

Další dění: domácí skupinky, generační setkání, ...

Kazatelé: Pavel Černý (správce sboru, *Z)

Radislav Novotný (2. kazatel, *Z)

Misijní pracovník: Tomáš Trávníček (*Z, Neveklov)

Pastorační asistentka: Gabriela Mančalová (*Z)

Staršovstvo: Jindřich Koudela (místopředseda staršovstva), Jan Němeček st. (hospodář sboru), Martin Pavlíček, Ondřej Pavlíček, Milan Skalický, Petr Štěpán (zapisovatel), Tomáš Trávníček, Petr Verner, Marie Wagnerová

Hospodářská rada: Miroslav Beran, Ivan Beran, Jiří Klíma, Robert Kunt st., Jan Němeček st. (předseda), Marie Wagnerová

Besídka a náboženství: Marta Skalická

Dorost: Petr Němeček

Awana: Jindřich Koudela

Mládež: Radislav Novotný (*Z), Věra Skalická

Diakonie: Markéta Holanová (*Z)

Smíšený sbor: Hana Černá

Dětský sboreček: Petra Vernerová

Varhaník: Šimon Kupilík

Knihovna: Alena Pavlíková

Správce sborových budov: Anatolij Nikiforov (*Z)

Sborové listy: Jan Němeček st., Ondřej Pavlíček

*Poznámka: (*Z) ... zaměstnanec církve nebo sboru*

Spojení: telefon/fax 222 317 268, 222 312 534, e-mail

soukenicka@cb.cz